

Medlemmer, saa er det ogsaa berettiget til enhver Tid at erindre om og henvise til, at naar vi trykkes af økonomiske Forlegheder, trykkes i vor Udvikling, saa er det grundet netop i de ulovlige og urimelige Byrder, der lægges paa Folket i militær Henseende. Og det er saa meget mere berettiget at hentyde til dem og paakalde dem hver Gang, som det er min Overbevisning, og jeg tror de Flestes Overbevisning, at naar det ikke var Meningen, at disse militære Historier skulle benyttes til at bevare Magten i en lille Riktes Haand, saa vilde de Allersleste af Høire, den ærede Rigsdagsmands eget Parti, være enige med os Andre i at disse militære Udgifter og Opfyldelsen af de Formaal, hvortil de benyttes, er en Ulykke for vort Land, som fuldstændig vil kompromitere vor Eksistens, ikke alene i finantiel Henseende, men i politisk og fremfor alt i national Henseende. (Udbrydelse af Hage). Ja, jeg kan tage feil, men det er min Overbevisning. Jeg er overbevist om, at fra det Diebliv vil kom ud af disse Forhold, være i Stand til at anvende vort Folks Kræfter og økonomiske Midler paa en saadan Maade, at det stete i fuld Overensstemmelse med Rigsdagen, under Samarbejde mellem alle Parter, saa ville gennemgaende de Fleste af det Parti, som det ærede Medlem tilhører, med os Andre sige: det er aldeles utaaleligt at misbruge vort lille Folks Evner paa den Maade og i den Grad kompromiterende, som det sker ved disse ødelæggende og aldeles unyttige militære Foranstaltninger.

Schiøtz: Jeg har med stor Interesse hørt det Foredrag, som den høitærede Minister holdt om Grundene til, at han ikke kunde gaa ind paa en Statsforbindelse fra Esbjerg til England, og ikke vilde gaa ind paa en yderligere Udvikling af Forbindelsen med Sverige over Helsingør, end netop ved det, som han gjorde sig til Talsmand for i Landstinget, nemlig Flytning af Helsingørs Station og Forberedelsen af et Dampfergeleie ved Helsingør; men jeg kan ikke sige, at jeg er tilfreds med den ærede Ministers Begrundelse af ikke at gaa videre paa disse to Punkter, og jeg maa tillade mig at udtrykke min manglende Forstaaelse af Ministerens Uttringer om disse to Ting i en Opfordring til ham om at besvare følgende to Spørgsmaal: Anser den ærede Minister det ikke for ganske urigtigt, at et privat Selskab som det forenede Dampskibsselskab, der lever for at give sine Aktionærer det størst mulige Udbytte, skal være enebestemmende ved Ansættelserne af Fragtbestemmelser ved den vigtigste

Exportroute, vi have her i Landet? Det andet Spørgsmaal er det: Hvis den ærede Minister har saa Meget imod at udvikle Trafikmidlerne over Helsingør til Sverige, og altsaa i en uoverstuelig eller i hvert Tilfælde lang Række af Aar er imod Anlægget af en Rystbane, hvorfor modsætter den ærede Minister sig da, at denne Rystbane anlægges ad privat Veit?

Sage: Jeg vil blot bemærke til det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), at naar han udtaler, at Høire, for at bruge denne politiske Betegnelse, kun støtter de saakaldte militaristiske Bestræbelser for derved at bevare Magten i en lille Riktes Haand, men at de i deres Hjertes vore imod dem, kalder jeg en saadan Udtalelse af det ærede Medlem for en fuldstændig utilbørlig Insinuation.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem var ikke paa sin Plads, da han nu talte.

Bluhme: Jeg tilbageviser overfor det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage) det Udtryk, at det skulde være en Insinuation, jeg var fremkommet med. Jeg har ikke insinueret Noget. Jeg har sagt, at det var min Overbevisning og min fulde Tro — den har jeg Lov til at have og udtale — at den Dag, vi komme under andre politiske Forhold, vil Storstyrelsen af det Parti, hvortil det ærede Medlem hører, dømme paa samme Maade som vi om de Udgifter, der nu paa ulovlig Maade tages til Bygning af Fæstningsværker og deslige, nemlig at de ere ulykkelige i politisk Henseende, uheldbringende i militær Henseende og ødelæggende i finantiel Henseende. Det er ikke nogen Insinuation, at jeg udtaler min Overbevisning om, at det vil komme dertil. Andet har jeg ikke sagt, og det gjen tager jeg.

Ordføreren (Holtstein-Ledreborg): Jeg skal først henvende nogle Ord til den ærede Minister i Anledning af de, jeg tør nok kalde dem saaledes, Forsøg, han gjorde paa at begrunde sin beklagelige Modstand mod de Forbedringer i Landets Trafik, som jeg paa Udvalgets Begne søgte at faae, idet jeg dog strax skal erkjende, hvad jeg senere skal komme til, at den ærede Minister allerede i Dag gjorde et stort Skridt frem i den Retning, Udvalget ønskede, og altsaa, om jeg saa maa sige, forlod den uholdbare Modstand, han reiste i forrige Møde. Dette gjælder ganske vist ikke Esbjerg-Routen. Der var den